

మధ్యాహ్నం ముద్దు

[చేసుకున్న పెళ్లాం : చేసుకోతలచిన పెళ్లాం.]

రచయిత :

తోలేటి గంగాధరము, ఎం. ఏ.

మానాన్న అన్నాడు తనకూ, మా అమ్మ కూ నేను సరోజినీదేవిని పెళ్లాడం చాలా ఇష్టంగావుంటుందని. సరోజినీని పెళ్లాడాలని ఆవరకే నాకు తలంపుకలిగివుంది. మాతల్లి దండ్రుల వుద్దేశంకూడా అదే అయినందుకు నాకు పట్టరాని సంతోషంకలిగింది.

సరోజిని మానాన్న చిన్ననాటి స్నేహితుని కూతురు. ఈమధ్యనే మాయింటికివచ్చి నెల రోజులపాటువుండి తిరిగి వెళ్ళింది. ఆమెను గుణాలూ సత్ప్రవర్తనా చూచి మాయింట్లో అందరూ ఆమెని గాఢంగా అభిమానించడానికి ప్రారంభించారు.

నవనాగరికులయిన నేటి ఆడపిల్లల దగ్గర వుండే దుర్గుణాలేవీ ఆమెదగ్గరలేవు. ఆమె చాలావరకు పూర్వసాంప్రదాయాల్ని అభిమానించేదిగా కనిపించింది. ఆమెకు ఇంటిపనులూ, వంటపనులూ బాగా చేతఅవునని మాఅమ్మ సర్దిఫిక్కెట్టుయిచ్చింది. బొద్దుగా అందంగా వుండేది. కాని ఆమెకు వల్లమాలినసిగ్గు. పైగా ముక్తసరిమనిషి. ఆమెలో నేను ప్రేమను రేకెత్తించగలనా అని ఒక్కొక్కప్పుడు సందేహంతోచేది. అయినా పెళ్ళిఅయితే సిగ్గురిలేనం; ముఖావంపోయి ఆమె అందరిలాకే కలిసికట్టుగావుంటుందని సమాధానం చెప్పుకుని తోచినసందేహాల్ని పూర్వపక్షం చేసుకున్నాను.

అందుచేతనే క్రిష్టమసుపండగలికి తిరిగి

ఆమె మాయింటికి వచ్చినప్పుడు అందరమూ సంప్రదించుకోని మా వివాహాదినం నిశ్చయం చేసుకున్నాం.

వివాహం నిశ్చయం అయిన తర్వాత కూడా సరోజిని నాతో ముఖావంగానే వుండేది. నేను ఏమాత్రం చనువు కలగ చేసుకోవాలని చూసినా ఆమె బెదిరిపోయేది. సాధ్యమైనంత వరకు నన్ను తప్పించుకు తిరిగేది. పెళ్ళిఅనడంతోటే ఈ విచిత్రవర్తన అంతా పోతుంది అనే అనుకున్నాను కాని నాజీవితం నిండానిర్భాగ్యం అయినది అవుతుంది అనుకోలేదు.

మానాన్న మదరాసులో పేరుమోసిన అడ్వొకేటు. మాక్రిస్టియన్లలో ఇంతప్రాక్టీసు, ఇంతడబ్బా వున్న లాయరు మరోడులేడు. బియ్యెప్పాసై నేను మానాన్న ఆదేశంప్రకారం లాకాలేజీలోచేరి పట్టాపొందాను. మానాన్నతోబాటు నేనూ ప్రాక్టీసు మొదలు పెట్టాను. పెద్దతనంవల్ల ఇప్పుడు మానాన్న ఆరోగ్యం బాగావుండటంలేదు. కాబట్టి పని అంతా నామీదేపడింది.

మానాన్న చాలా డబ్బుగడించాడని ఈ వరకే చెప్పివున్నాను. అతనికిగల పలుకుబడిన్నీ ఎక్కువయిందే. ఇల్లాంటి పరిస్థితుల్లో నాభావిజీవితం చాలాసుఖమయంగా వుండితీరుతుందని అనుకోడం గర్వం అనిపించుకోదు. నేను ఇప్పటికి ఇరువైయేడేళ్లు నిండిన యువకుణ్ణి. మాతాత జిల్లాజడ్జిఫని చేసి పంచన

పుచ్చుకున్నాడు. నేనున్నూ ఆయనంతవాడిని కావాలని నామనస్సులో అభిలాష అగ్గలంగా వుండేది.

అల్లరి చిల్లరిగా తిరగడం మొదలయిన దుర్గుణాలేవీ నాదగ్గర లేవు. మాజాతివారిలాగ తాగే దురభ్యాసంకూడా నాకులేదు. మా జాతిలో సాధ్యమైవున్న రహస్యప్రణయాల జోలికి నే నింతవరకు ఒకసారికూడా పోలేదు. ఏదో ఓనుదినాన్ని ఒనుగుణాలరాశిని పెళ్లాడి ఒక ఆదర్శకుటుంబం స్థాపించాలని నాకు అభిలాష అగ్గలంగాఉండేది. నాకూ ఒకకొడుకు వుండాలనీ, నేను మానాన్నకి వృద్ధాప్యంలో ఉపయోగిస్తున్నట్లే అతను నాకు వృద్ధాప్యంలో ఉపయోగించాలనీ కాంక్షలు సాగించేవాడిని.

నాకు ఒకరే చెల్లెలు. ఆమెను మదరాసు లోని ఇండియన్ బ్యాంకు మేనేజరైన పాల్ కు యిచ్చి పెళ్ళిచేసివున్నాం. ఆమె అతనితో అనంతంగా కుటుంబసౌఖ్యం పొందుతూవుంది. ఆమెకు చిలకల్లాగా ఇద్దరుపిల్లలు. వాళ్ళ కుటుంబం వాళ్ళపిల్లల్నిచూసి నాకుకూడా పిల్లలమీదా కుటుంబమీదా గల కోరిక తీవ్రమయింది.

మావంశంలో స్త్రీపురుషులందరూ గౌరవంగా బ్రతికేవారు. అద్భుత మేధావులు ఎప్పుడూ మావంశంలో పుట్టివుండకపోయినా తెలివితక్కువ దద్దమ్మలు ఎప్పుడూ పుట్టివుండలేదు. వాళ్ళు అందరూ సుఖంగా పెళ్ళిళ్ళు చేసుకుని శాంతంగా బ్రతికి మామూలుధోరణిలో కాలం వెళ్ళదోశారు. నావిషయంలో మాత్రం ఇందుకు వ్యతిరేకం జరుగుతుండని నేను ఎల్లా అనుకోగలను.

వైగా సరోజినితో నాకు కాబోదే వివాహం నిగూర్చి అందరూ ప్రశంసావాణి

చెపుతూవచ్చారు. మాచెల్లెలు 'అన్నయ్యా! నువ్వు చాలా అదృష్టవంతుడివిరా, రత్నంలాంటి పిల్లదొరికింది. మనకత్తులో బాగాకలుస్తుంది. నీ భావిసుఖానికి ఆమె ఎంతేనా సహకారిగావుంటుంది' అని అంది. ఆమాటలువిని మాఅమ్మ 'మనవంశానికి ప్రతిష్ట తెచ్చేపిల్ల సరోజిని' అని మాచెల్లెలు ప్రశంపకి ఉపబలంగా అంది. ఆసమయాన్ని మానాన్నకూడా 'నాయనా! ఇక నేను నిశ్చింతగావుంటాను. నీకు సుఖాన్ని ఈయగల ఇల్లాలు దొరికింది.' అని అన్నాడు.

నా స్నేహితులుకూడా యిల్లాగే నన్ను చాలా ప్రశంసించేవారు. సరోజినివంటి కన్యారత్నాన్ని పెళ్లాడగలిగినందుకు నాకు అప్పట్లో చాలా ఆనందంకలిగింది. మావివాహంకూడా చాలా వైభవంగాజరిగింది. వివాహాలంకరణలతో సరోజిని సౌందర్యం మరింత అతిశయించింది. సిగ్గుచేత ఇంతలో ఎర్రబారుతూ, మరి అంతలో తాజాస్థితికి వస్తూ వుండిన ఆమె అప్పటిచెక్కెళ్ళు నాలో సుఖమయభావాల్ని రేకెత్తించేవి.

కాని అంతలో ఆకాశం మేఘుచ్చాదితం అయింది. ఇద్దరం కారుమీద మికారుకువెళ్ళి యింటికివచ్చాము. భోజనంచేశాము. గదికాలుపెట్టాను. ఎప్పటిబెదురుతోనేవుంది కాచేసుకున్న పెళ్లానికి వుండవలసిన చనువు కా అట్టి సమయమందు స్త్రీకి ఉండవలసి ఉత్కంఠ కాని ఆమెదగ్గర కనిపించలేదు. కొంతసేపు నేను బయటికిపోయి ఆమెను ఏకాంతంగాపురడనిస్తే మంచిదేమో అనుకుని బయటికివచ్చాను. నాలుగైదుసిగరెట్లు కాల్చాను. సరోజిని సౌందర్యానికి, సుగుణాలకి తగినవిధంగా నేను ప్రవర్తింపవలసిన విధాన్ని గూర్చే అంతసేపూ ఆలోచనసాగించాను.

ఇట్టి ఆలోచనలతో ఉత్సాహం ఉప్పొంగి పోతూవుండగా తిరిగి నేను గదిలోకి వెళ్లాను. గది అంతా చీకటిగా వుంది. పడుకునేటప్పుడు ఆమె స్విచ్ నొక్కేసి పడుకునివుండాలి. స్విచ్ వేసి దీపం వెలిగించాను. నా భార్య మంచం మీద పడుకునివుంది. నా నాడి అద్భుతంగా స్పందిస్తూ వుంది. నా గుండె ఉద్రేకంతో కొట్టుకుంటూ వుంది. నెమ్మదిగా ఆమె వంటి మీద చెయ్యి వేసి దగ్గరకు తీసుకోవడానికి ప్రయత్నించాను. ఆమె విసుక్కుని నా చెయ్యితో చేసి 'అబ్బ! నన్ను బాధించకండి' అంది.

భరింపరాని రక్తవేగంతో బాధపడుతూ వున్నాను. ఆమెను బిగియార కొగలించుకోని స్పర్శనుఖం అనుభవిద్దామని తహతహపడుతున్నాను. అయినా ఆమె అల్లాఅనగానే తహతహ యావత్తూ తగ్గించుకుని నేనుపోయి వేరే పడుకున్నాను. ఆమె సిగ్గు పూర్తిగా తగ్గిపోయే వరకూ ఆమెను అంటకూడదని నిశ్చయంచేసుకున్నాను.

కొన్ని వారాలు ఇదేమాదిరిగా వెళ్ళిపోయాము. మేము భార్యభర్తలమే కాని దాంపత్యధర్మాన్ని మేము ఇంతవరకు ఒక్కసారికూడా నిర్వహించలేదు. నా స్పర్శ తగిలిన మాత్రాన్ని ఆమె ఏదో ఘోర ప్రమాదం జరిగినంతగా గాభరాపడేది.

పగలు మాత్రం సరోజిని చాలాసంతోషంగాను, స్నేహపాత్రురాలుగాను కనిపించేది. మేము ఒంటరిగా వున్నప్పుడు, ఆమెను చేతుల్లోకి తీసుకోడానికి నేను ప్రయత్నించినప్పుడు ఆమె భయకంపితురాలయ్యేది. క్రమంగా నాకు అర్థమయింది. సిగ్గరితనం అని నేనింత కాలం అనుకున్న ఆమె గుణం కామవాంఛా శూన్యం అని. కామసంబంధమైన తలంపు కాని, పనిగాని చాలా అనుచితమైనవిగా

ఆమె తలచిందని నేను పోల్చుకోగలిగాను.

వివాహసంబంధంచేత ఏవో ఒక గొప్ప కుటుంబానికి కట్టుబడి వసతివాళ్ళుగల ఇంటికి యజమానురాలు కావాలని ఆమె కోరివుండింది. నాకు తెలుసు. భర్తనైన నన్ను గూర్చి ఆమె చాలా గర్వంగా వుండేదనికూడా నాకు తెలుసు. అయినా ఆమె సాధ్యమైనంతవరకు కామపురుషార్థం విషయంలో మాత్రం భార్యధర్మానికి ఎడంగా వుండేది. నేను ఆమెను పెళ్లాడ్డంలో చాలా తప్పచేశాననీ దుఃఖాన్ని కొని తెచ్చుకున్నాననీ అనుకోడం తప్పిందికాదు.

మరోరకం మనిషి ఆమెకు నచ్చివుండు నేమో! కాని దరహామీద మగవాళ్ళంటేనే ఆమెకు ద్వేషం. ఆడళ్ళని తమకామవాంఛలికి కేవలం యంత్రాల్లా ఉపయోగిస్తారని మగవాళ్ళని ఆమె పలుతడవలు నిరసించడం నేను విన్నాను.

ఒకనాడు మా చెల్లెలు యింటికి మేము విందుభోజనానికి వెళ్లాం. ఒకచోట నిలిచివున్న మమ్మల్ని చూసి మా చెల్లెలు ఎంతో సంతోషించి మేము ఆదర్శకదంపతులమని అనుకుంది. అచటి ఇతర మిత్రులు కూడా అట్లాగే సంతోషించారు. కాని నిజస్థితి ఎవరికీ తెలియదు. నామనస్సుచొందే ఆందోళన ఎవకూ గ్రహించలేదు.

నేను సరోజినితో సుఖంగా వున్నట్లే మా కుటుంబాలోనివారు అనుకునేరీతిగా ప్రవర్తించారు. మావాళ్ళు ఆవిషయం నమ్మరు. సరోజిని ఇంటిని చక్కగాదిద్దేది. కొద్దివ్యయంతోనే కుటుంబాన్ని చక్కగా పోక్తుపరిచేది. నాకు ఏదోపదార్థాలు ఇష్టమో, ఎల్లావుంటే నేను ప్రియంపడతానో మొదలైన విషయాలన్నీ ఆమె జాగ్రత్తగా గమనించేది. ప్రతీవిషయంలోను నా సుఖమే ఆమె

మొదటిఅలోచన అయివుండేదనికూడా అంగీకరింపకతీరదు.

మాయింటికి వచ్చిపోయే చుట్టాలుకూడా సరోజిని చాకచక్యాన్ని గమనించి అతిగా ప్రశంసించేవారు. అంతటి మంచిభార్యను పొందిన నా అదృష్టానికి నిండా ఆనందించేవారు. పెళ్ళయి ఆరు నెలలుఅయింది. మా దాంపత్యాని పొగడని స్నేహితుడూ, చుట్టమూ లేడు. కాని నాకు దాంపత్యసుఖమనేది లేదు. నావిచారానికి అతులేదు.

సరోజిని నన్ను ఎప్పుడూ ఉట్టిసమయాల్లో విసుక్కుని ఎరగదు. భోజనానికి ఆలస్యంగా వచ్చినా, భోజనశాల్లో సిగరెట్టుకాల్చినా కొద్దిగా విసుక్కునేది. నేను ఎల్లప్పుడూ ఆఫీసుగదిలో కూర్చుని ఇంటివిషయం యావత్తూ ఆమెకు వదిలేయాలని ఆమెకోరిక అయినట్లు నేను తెలుసుకోకలిగాను.

ఒక్కొక్కప్పుడు రాత్రిళ్లు నామోటతనానికి ఆమె లొంగిపోయేది. కాని ఆమెలో ఏమీ ఉపారోవుండేదికాదు. ఏదో ఇష్టంలేని పనిని నిర్వహిస్తూన్నట్లుగా వుండేది. క్రమంగా నాకు ఆమెఅంటే ఉత్సాహంతగ్గిపోయింది. తిరస్కృతమైపోతూవచ్చిన నాప్రేమ క్రమంగా ఇగిరిపోడానికి ప్రారంభించింది.

ఏడాది అయేసరికి ఆమెస్వభావం నాకు కొంతవరకు అతుపట్టింది. పైకికనిపించేవి ఆమె పామేదాతనం, ముఖావం. ఆంతర్యంలో ఆమె చాలా కఠినమైన మనస్సుగలదన్నీ, ఉదాసీనురాలున్నా. ప్రతీదానివల్ల ఏదో అపాయమేఉండనే కుశ్యంకలు పోయేమనిషి. నన్నబట్ట కట్టుకుని సూర్యరశ్మిలో నడిస్తే మానభంగం అవుతుండని అనుమానించే స్వభావం ఆమెది.

సంతానంపొందాలని నాకు సరదా. పెళ్ళి

కాకముందు సరోజిని మాయింటికి వచ్చినప్పుడల్లా మాచెల్లెలుపిల్లల్ని ఎత్తుకుని బాగా లాలించేది, అందుచేత పిల్లలంటే ఆమెకుకూడా బాగా ఇష్టంగావుంటుందని నేను అనుకునేవాడిని. కాని నిలకడమీద నిజం తెలిసింది. మాచెల్లెలుపిల్లల్ని ఆమె లాలించడమంతా కపటనాటకమనీ, ఆంతర్యంలో ఆమెకు పిల్లలంటే ఇష్టంలేదనీ ఇప్పుడు తేలింది. స్త్రీపురుషసంయోగంచేత కాకుండా మరోమార్గం దేనిచేతనయినా ప్రపంచంలో సంతానోత్పాదనం జరుగుతూవుంటే బాగుండునని ఆమె పలుసారులు అనేది. పిల్లలుంటే చాకిరిచెయ్యడం కష్టమనీ, శుచీ శుభ్రం ఉండడనీ, పిల్లల్నికనితన ఆరోగ్యం పాడుచేసుకోననీ ఆమె నిష్కర్షగా చెప్పేసింది. పిల్లలుకావలని నేను కోరినా, ఆమెకు గర్భోత్పత్తిఅయినా ఆమె నన్ను జన్మంపొడుగునా విరోధిలా భావిస్తానని చెప్పేసింది.

అప్పటినుంచీ ఇల్లంటే నాకు పెద్దపులిలా వుండేది. మానవస్వభావం ఏమిటోకాని లాలించడానికి ఒకప్రాణిని కోరుతుంది. లాలించడానికి నాకు పిల్లలులేరు. ముద్దుగావుంటుందని ఒకసారి ఒక చిన్న కుక్కపిల్లని కొన్నాను. ఇంటికి తీసుకువెళ్లాను. నాభార్య మండిపడింది. 'ఈవెధవ ఏభ్రాసికుక్కపిల్ల మనకిఎందుకూ' అని ఈనడించింది. అప్పుడు చేసేదిలేక నేను ఆకుక్కపిల్లను మాచెల్లెలుయింటికి పంపేశాను.

దినదినం పెరుగుతూవచ్చిన ఆఫీసుపనిలో నాకూ, ఊలుకుట్లు మొదలైనవాటిలో ఆమెకూ కాలంగడిచిపోయేది. దినంలో మేము కలిసివుండేకాలం బహుకొద్దిగావుండేది. 'పెళ్ళయిరెండేళ్లు అయినా ఇంకా నాకడుపు ఫలించలేదు. బహుశా నాకు ఆ అదృష్టం

లేదేమో!' అని అప్పుడప్పుడు మాఅమ్మ లోను; చెల్లలులోను సరోజిని అంటూ నిట్టూర్పులువిడిచేది.

ఈనాలిక చివరిమాటలూ, ఈ దొంగ నిట్టూర్పులు నా చెవినిపడ్డప్పుడు నాలోనేనేనప్పు కునేవాణ్ణి.మరీ ఇటీవల ఆరు నెలలుగా నేనూ, నాభార్య ఒక ప్రక్కమీద పడుకునేవరగం? ఇంక పిల్లలు ఎల్లావుడతారు? ఒకనాటిరాత్రి ఆమె చాలామోటగా ప్రవర్తించింది. ఇక ఆమెతో తంటాలుపడి లాభంలేదని అప్పటి నుంచీ ఆమెదగ్గరకు వెళ్ళడం బొత్తిగా మానుకున్నాను.

ఇక్కడ మానుకున్నా కొందరిపురుషుల వలె మరోస్త్రీతో పరిచయం సంపాదించడం మొదలయిన వ్యవహారాల్లోకి నేను ఇంత వరకు దిగలేదు.

ఇల్లావుండగా ఒకనాడు ఓవిషయంజరిగింది. నాలో ఇగిరిపోతూవున్న ప్రేమను తిరిగి మొలకవత్తించి, ఇంకిపోతూవున్న ఉత్సాహాన్ని తిరిగి రేకెత్తించే పరిస్థితి ఒకటి కలిగింది. నాదురదృష్టజీవితంమూలాన్ని నాకు ఇటీవల రాత్రిళ్లు బాగా నిద్రపట్టడంలేదు. అందువల్ల ఒకనాటి మధ్యాహ్నం కోర్టుపని ఆఫైలేని కారణంచేత ఆఫీసులో పడకకుర్చీలో బద్దకంగా పడుకున్నాను. కళ్లుమూసుకుని కోడికుసుకులోవున్నాను. ఇంతలో ఎవరో గది తలుపు తెరచి గదిలో ప్రవేశించినట్లు అలికిడి అయింది.

నావద్ద తైపిస్టుగా పనిచేస్తూవున్న లూసీ కన్య తలుపు తెరచి గదిలో ప్రవేశించి ఏవో కాగితాలు వెతుక్కోవడం చూశాను. నాకు ఇంకా మాగన్నుగానేవుంది. కళ్లుమూసుకునే వున్నాను. ఇంతట్లో నాబుగగూడ ఎవరో నెమ్మదిగా ముద్దు పెట్టుకుంటుంది. ఆపెద

వులు అతిసుకుమారంగాను, అతిమృదువుగాను వున్నాయి. ఇరవై తొమ్మిదేళ్లనిండిన నాజీవితంలో అల్లాంటిముద్దు నేను అంతవరకు రుచి చూచి వుండలేదు. ఆశ్చర్యచకితుణ్ణి, ఉత్సాహతరంగతుణ్ణి అయి కళ్లు తెరిచిచూశాను. నాకళ్ళెదుట ఋషీకన్య బెదరిన లేడిచూపులతో నిలిచివుంది.

నాదృష్టి ఆమెమీద పడ్డంతోనే భయంతో ఆమె సీతూరంచేసింది. కుడిచెయ్యి గుండెలమీద వేసుకుని నొక్కిపట్టుకుంది. అప్పుడు ఆమెకు కలిగిన కలవరపాటుతో ఆమెముఖం ఎర్రబారింది. గదిలోనుంచి వెళ్ళి పోడానికి ద్వారంవైపు తిరిగింది. ఆమెతల్లిరపాటు తగ్గించాలనే ఉద్దేశంతో ఆమెను పిలిచి ఒకరికి ఉత్తరం వ్రాయవలసివుందనీ, నేను చెప్పగా దాన్ని వ్రాసి తరవాత తైపుచేయమనీ చెప్పేను.

నేను చెబుతున్నాను. ఆమెవ్రాస్తున్నది. అంతసేపూ చురుగ్గా ఊపికివిడుస్తూ పీలుస్తూ వుండి ఆమె నాకళ్ళకేసి చూడలేక పోయేది.

నేను అమందానందంలో వున్నాను. నా వద్ద లూసీ చాలారోజులుగా పనిచేస్తూవున్నా ఆమెను నేను యింతవరకు ఎప్పుడూ కామదృష్టితో చూచివుండలేదు. కాని ఇప్పుడు ఆమెవైపు చాలామమకారంగా చూడ్డానికి ప్రారంభించాను. ఆమెలో ఇదివరకు ఎప్పుడూ లేని కొత్తలావణ్యమూ, కొత్తనాజూకూ నాకు కనిపించాయి. ఆమెలో ఏరీతి అందం కాని ఉన్నట్లు నేను ఇదివరకు గ్రహించలేదు. కాని ఇప్పటి నాకళ్ళకు ఆమెచర్మం ఎంతో మృదువుగాను, ఆమెనేత్రాలు ఎంతో అందంగాను ఉన్నట్లుతోచింది. ఆమెమీద నాకు ఏదో చెప్పరాని వ్యామోహం కలిగింది.

కాని ఆసమయంలో ఆమెపడుతూన్న

తత్తరపాటుకు నాకు చాలా జాలివేసింది. అందుచేత ఆమె నన్ను ముద్దు పెట్టుకున్నట్లు నాకు తెలియనట్లు, అప్పటికి నేను గాఢనిద్రలో వున్నట్లు ఆమెకు తెలియాలనేరీతిగా అప్పుడు నేను ప్రవర్తించాను. నిజానికి ఆమెముద్దు నాకు ప్రాణాలతోటిజన్మాంతరాన్నియిచ్చింది. దాన్ని గురించి ఆలోచించినకొద్దీ లూసీమీద నాకు ప్రేమాభిమానాలు పెచ్చరిల్లిపోతున్నాయి.

ఆమె అల్లరిచిల్లరిమనిషి, మరోదుర్గుణం కలదీఅయి బరితెగించింది. అయితే ఆముద్దును నా ప్రస్తుతపరిస్థితుల్లో నేను ఆసక్తిచూకోకపోయినా మరిచిపోయివుండును. కాని లూసీ అట్లాంటిదికాదు. ఆమె ఇంతకాలమూ నావద్ద చాలాగౌరవంగాను మర్యాదగాను ప్రవర్తించేది. శ్రీ చాపభ్యాన్ని ఎప్పుడుగాని ఏమరిపాటునేనా నావద్ద ఆమె చూపిఉండలేదు. అందుచేతనే ఆమెఅంతట ఆమెవచ్చినన్న ముద్దుపెట్టుకుంటే నాకు చాలా ఆశ్చర్యంవేసింది. ఆముద్దు నాజీవితంలోని ఏదోపెద్దలోటునుకుదిర్చే దివ్యమకాన ఔషధంలా నాకు తోచింది.

సాయంకాలంఅయింది. ఆమె యింటికి పోవలసినవేళ అయింది. ఆమె లేచి వెళ్ళుతూంది. నేనుకూడలేచి ఆమెతో వీధిగుమ్మం దాకావచ్చేను. ఇల్లాలేచి ఆమెను నేను నాగనంపడానికి ఇదేప్రథమం. వీధిగుమ్మందగ్గరకు వెళ్లాక ఆమెను కారులో ఎక్కించుకునిపోయి వాళ్ళహాస్టలువద్ద దిగవిడవాలని నాకు బుద్ధి పుట్టింది. ఆసంగతి ఆమెతోఅన్నాను. అప్పుడు ఆమె నాకళ్లలోకి తేరిపారినూచింది. నామనస్సునుచీల్చి అందలి ఆ తర్యం గ్రహించాలని ఆమె ఉద్దేశంఅయినట్లు ఆమె ఆచూపులకు నేను అర్థంచేశాను. ఇంతవరకు ఎప్పుడూ ఆమెను యింటివద్దకు తీసుకుపోయి నేను దిగవిడిచివుండలేను, అయినా ఇప్పుడు దిగవిడు

స్తానని అనడంతోటే ఆమెకాదనకుండాను, సందేహించకుండాను అంగీకరించింది.

కారుపోతూవుండగా మేము లోకంలోని అనేకవిషయాల్ని గూర్చి మాట్లాడుకున్నాం. కారు వాళ్లహాస్టలుముందు ఆగింది. ఆమె కారు దిగింది. నాగుండెలు వేగంగా కొట్టుకుంటూవున్నాయి. పట్టరానిసంతోషంతో నేను ముసకలువేస్తూవున్నాను.

రాత్రిఅయింది. ఒకఅడదాని ముద్దుకు గాను ఇంతగా విచ్చిపడ్డందుకు నన్ను నేను నిందించుకున్నాను. నాలంత తెలివితక్కువ వాడు ఇంకెవడూవుండడని భావించాను. కాని పరువుమీద పడుకోగానే మళ్ళీ మభ్యాహ్నం ముద్దు జ్ఞాపకంవచ్చింది. అది జ్ఞాపకంవచ్చినప్పడల్లా నాబళ్ళు పులకరించేది. ఇంతలో నాలో నాకే అవమానభావంకలిగేది. ఈ విషయం పూర్తిగా మరిచిపోవాలని నిశ్చయించుకున్నాను. కాని...

మరునాడుఉదయం లూసీ మామూలుగా ఆసీనుకువచ్చింది. ఆమెపూర్తిగా మారిపోయినట్లు నాకు తోచింది. మునుపటికంటే వయస్సులో ఎంతోచిన్నదిగా కనిపించింది. మునుపటికంటే అందంలో ఎంతో అతిశయించినట్లుగా కనిపించింది. ఆమె బర్మాముడిలో బంధింపబడివున్న ప్రతివెంట్రుకా ఏదో కామజ్వాలను ప్రజ్వరల్లచేస్తూన్నట్లుగా నాకు తోచింది. మునుపటిలాగ ఆమె ఎందుచేతనో నాయెడట నిబ్బరంగా వర్తించలేకుండావుంది. జంకు అనేభావంతో ఆమె క్రుంగుతూన్నట్లు నాకు తోచింది. నాముఖంకేసి ఆమె నిదానంగా చూడలేకపోతూంది. కాగితాలు కలాలు మొదలై సవి అందించేటప్పుడు ఆమె చెయ్యి నాకుతగిలినా నాచెయ్యి ఆమెకుతగిలినా ఆమె మెం గులాబిపువ్వురంగుకు మారిపోయేది. [సశేషము]